

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 54/11
31.08.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Ш, због кривичног дела насилничког понашања из члана 220. став 2. у вези става 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр. 568/11 од 08.07.2011. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1.бр.528/11 од 31.03.2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног Н.Ш. и његовог браниоца адвоката Б.С, дана 31.08.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

УВАЖАВА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз.бр.568/11 од 08.07.2011. године и утврђује да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.528/11 од 31.03.2011. године повређен закон - чл. 369. тачка 1. и 3. и чл. 368. став 1. тачка 11. Законика о кривичном поступку, у корист окривљеног Н.Ш.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу 7 К.бр.1132/10 од 28.09.2010. године окривљени Н.Ш. оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничког понашања из члана 220. став 2. у вези става 1. КЗ РС, за које дело му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати 9.500,00 динара а на име судског паушала 1.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Апелациони суд у Београду својом пресудом Кж1.бр.528/11 од 31.03.2011. године, поводом жалбе браниоца окривљеног а по службеној дужности преиначио је пресуду Основног суда у Шапцу 7 К.бр.1132/10 од 28.09.2010. године тако што је на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП окривљеног Н.Ш. ослободио од оптужбе. Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз.бр.568/11 од 08.07.2011. године против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1.бр.528/11 од 31.03.2011. године, због повреде закона у корист окривљеног и то битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је наведеном пресудом повређен кривични закон и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка у корист окривљеног Н.Ш.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, окривљеног Н.Ш. и његовог браниоца Б.С, адвоката из Ш, на којој је размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев подигнут и по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву истиче да је побијаном пресудом Апелационог суда у Београду повређен кривични

закон из члана 369. тачка 1. и 3. ЗКП и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, у корист окривљеног Н.Ш.

Наиме, у образложењу своје пресуде другостепени суд наводи да "у изреци побијане првостепене пресуде нису садржани елементи кривичног дела које се окривљеном ставља на терет и за које је оглашен кривим" то јест кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, које је по оцени другостепеног суда блаже по учиниоца од кривичног дела насилничког понашања из члана 220. став 2. у вези става 1. КЗ РС за које је уствари оглашен кривим, а који закон (члан 344. став 2. у вези става 1. КЗ) на основу одредбе члана 5. став 2. КЗ треба у конкретном случају применити.

Недостатак елемената кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ другостепени суд види у томе што у изреци првостепене пресуде, у опису радњи окривљеног није наведено да је "значајније угрожавао јавни ред и мир" (страна 3 став 3 другостепене пресуде). Овако дати разлози су нејасни јер – значајније угрожавање јавног реда и мира, не представља елемент бића кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ већ је последица као елемент овог кривичног дела, како се то основано наводи у захтеву, алтернативно одређена и састоји се у "значајнијем угрожавању спокојства грађана" или "тежем ремећењу јавног реда и мира".

Дакле, супротно стању у списима предмета, другостепени суд је у разлозима своје пресуде нашао да, у радњи извршења кривичног дела за које је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим, нису садржани елементи кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ иако су они садржани, наводећи за такав правни закључак нејасне разлоге (да у изреци првостепене пресуде није наведено да је окривљени значајније угрожавао јавни ред и мир) чиме је учинио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Другостепени суд је својом пресудом окривљеног Н.Ш. на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП ослободио од оптужбе да је: - дана 13.07.2004. године у вечерњим сатима у В. у угоститељском објекту „Л“ и испред њега, вршењем насиља према другима, изазивањем туче и дрским и безобзирним понашањем угрозио спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, тако што је без повода ударио стакленом пивском флашом у пределу аркаде оштећеног Б.Ђ. из Б. наневши му лаку телесну повреду изражену у виду нагњечна – раздерне ране у пределу обрве на челу, а затим више пута ударио ногом у пределу главе оштећеног Ж.М. из Б. док је овај лежао на земљи наневши му лаке телесне повреде изражене у виду контузије носа и уста и раздерно-нагњечне ране носа, при чему ранији живот окривљеног указује на његову склоност ка оваквом понашању, при чему је услед алкохолисаности био битно снижено урачунљив у које стање је сам себе довео, свестан свог дела, забрањености истог и хтео његово извршење – чиме би извршио кривично дело насилничко понашање из члана 220. став 2. у вези става 1. КЗ РС.

Према законском опису бића кривичног дела насилничког понашања из члана 220. КЗ РС, елементе основног облика овог кривичног дела (из става 1.) чине алтернативно прописани могући начини извршења дела и то "грубо вређање или злостављање другог, вршење насиља према другом, изазивање туче или дрско или безобзирно понашање учиниоца" чија последица је такође алтернативно одређена и састоји се у "угрожавању спокојства грађана или ремећењу јавног реда" с тим што се у погледу личног својства учиниоца тражи и да његов ранији живот указује на склоност ка оваквом понашању.

Идентичан начин извршења основног облика наведеног кривичног дела прописан је и одредбом члана 344. став 1. КЗ с тим што се последица која је такође алтернативно одређена састоји у "значајнијем угрожавању спокојства грађана или тежем ремећењу јавног реда и мира" док својство учиниоца у смислу његове склоности ка насилничком понашању не представља елемент кривичног дела. Квалификовани – тежи облик овог кривичног дела садржи идентичне елементе у оба закона (чл. 220. став 2. КЗ РС и чл. 344. став 2. КЗ) и они се остварују алтернативно и то вршењем основног облика овог кривичног дела у групи или наношењем неком лицу лаке телесне повреде при извршењу дела или тешким понижавањем грађана.

Како чињенични опис радњи извршења кривичног дела које је окривљеном Н.Ш. оптужницом Кт.бр.74/04 од 27.12.2006. године стављено на терет и за који је првостепеном пресудом оглашен кривим, а пресудом другостепеног суда на основу одредби члана 355. тачка 1. ЗКП ослобођен од оптужбе, садржи вршење насиља према другоме, изазивање туче и дрско и безобзирно понашање окривљеног као начин извршења кривичног дела, што је за последицу између осталог имало и "теже ремећење јавног реда и мира", дакле једну од две алтернативно одређене последице прописане одредбом члана 344. став 1. КЗ и утврђење да код окривљеног постоји склоност насилничком понашању (елемент кривичног дела прописан одредбом

члана 220. став 1. КЗ РС), што је довело до наношења лаких телесних повреда оштећеним лицима, то је очигледно да наведена радња извршења садржи све битне елементе кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ али и кривичног дела из члана 220. став 2. у вези става 1. КЗ РС.

Преиначењем првостепене пресуде на основу члана 355. тачка 1. ЗКП и ослобађањем оптуженог од оптужбе из разлога што радња извршења кривичног дела која је окривљеном стављена на терет, није кривично дело јер не садржи елементе бића кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ иако их садржи, другостепени суд је повредио кривични закон по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, и тако учинио повреду закона из члана 369. тачка 1. ЗКП. Овако неправилном применом одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП која се у конкретном случају није могла применити, другостепени суд је на кривично дело које је предмет оптужбе, применио закон који се не може применити, чиме је повређена и одредба члана 369. тачка 3. ЗКП.

Стога је Врховни касациони суд уважио као основан захтев за заштиту законитости у погледу наведених повреда кривичног закона и битне повреде одредаба кривичног поступка те је утврдио да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1.бр.528/11 од 31.03.2011. године повређен закон у корист окривљеног Н.Ш, не дирајући у правноснажну одлуку против које је захтев за заштиту законитости подигнут.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова ("Сл. гласник РС" 116/08), те члана 24. став 7. ЗКП а применом члана 425. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

судија,

Наташа Бањац,с.р.

Бата Цветковић,с.р.